

23 czerwca 2015 r.

email/polecony**Komenda Wojewódzka Policji****Wydział Postępowań Administracyjnych**

we Wrocławiu

1. Występując w imieniu stowarzyszenia **Ruch Obywatelski Miłośników Broni** i w oparciu o art. 1 ust. 3 Prawa o stowarzyszeniach (*Stowarzyszenia mają prawo wypowiedania się w sprawach publicznych*), przedstawiam poniższe stanowisko w sprawie stosowania przepisów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, z dnia 16 września 2014 r., w sprawie przechowywania, noszenia oraz ewidencjonowania broni i amunicji. Poprawne stosowanie przepisów prawa przez organy administracji państwowej jest sprawą publiczną. To konkretne rozporządzenie leży w zakresie zainteresowań członków stowarzyszenia ROMB.

2. Od dnia 1 października 2014 roku obowiązuje rozporządzenie z dnia 16 września 2014 r. Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie przechowywania, noszenia oraz ewidencjonowania broni i amunicji. W rozporządzeniu tym uregulowano rodzaj urządzeń w jakich ma być przechowywana broń i amunicja. Zgodnie z § 5 ust. 1. *Osoby posiadające broń i amunicję do niej na podstawie pozwolenia, o którym mowa w art. 10 ust. 4 ustawy, przechowują broń i amunicję w urządzeniach spełniających wymagania co najmniej klasy S1 według normy PN-EN 14450.*

Rozporządzenie zostało wydane na podstawie ustawy o broni i amunicji, a dokładnie na podstawie art. 32 ust 1, w brzmieniu: *Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrem właściwym do spraw kultury, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i warunki przechowywania, noszenia*

oraz ewidencjonowania broni i amunicji, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1 i 2, z uwzględnieniem zabezpieczeń uniemożliwiających dostęp do broni i amunicji osobom trzecim. Przepis art. 32 ust 1 ustanawia zaś ogólną regułę co do sposobu przechowywania broni i amunicji. Art. 32 ust 1 stanowi: *Broń i amunicję należy przechowywać i nosić w sposób uniemożliwiający dostęp do nich osób nieuprawnionych.* Szczegółowa analiza przepisów ustawy o broni i amunicji prowadzi do wniosku, że w przepisie stanowiącym delegację ustawową oraz w żadnym innym przepisie ustawy o broni i amunicji, nie wprowadzono ustawowego obowiązku stosowania Polskiej Normy do urzędzeń służących do przechowywania broni i amunicji. Dopiero w przepisie rangi rozporządzenia odwołano się do Polskiej Normy PN-EN 14450.

3. Sposób ustanawiania Polskiej Normy i jej usytuowanie w systemie prawnym normuje ustawa z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji. Zgodnie z art. 5 ust 3 ustawy z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji: ***Stosowanie Polskich Norm jest dobrowolne.*** Zgodnie z ust. 4 tego przepisu: ***Polskie Normy mogą być powoływane w przepisach prawnych po ich opublikowaniu w języku polskim.***

W świetle przepisów tej ustawy Polskie Normy nie pełnią roli przepisów prawa, a ich stosowanie jest dobrowolne. Oczywiście Polska Norma może być powołana w przepisie prawa. Nadanie Polskiej Normie waloru obowiązkowego rozwiązania, wymaga regulacji zawartej w przepisie ustawowym. Przywołanie Polskich Norm w rozporządzeniu nie skutkuje nałożeniem obowiązku ich stosowania, przy braku takiego obowiązku wynikającego z ustawy. Akt niższego rzędu nie może bowiem zmienić postanowień aktu wyższego rzędu, jakim jest ustawa o normalizacji. Źródła prawa mają swoją hierarchię. Oznacza to, że akt niższego rzędu nie może być sprzeczny z aktem wyższego rzędu lub akt niższego rzędu musi być zgodny z aktem wyższego rzędu. Rozporządzenie to akt niższego rzędu wobec ustawy. Akt niższego rzędu nie może ustanawiać wyjątku co do aktu wyższego rzędu. Ustawa o

normalizacji to ustawa i ta ustawa wprowadza dobrowolność stosowania Polskich Norm. Oznacza to, że mogą istnieć przepisy innych ustaw, które wprowadzają wyjątki od zasady ogólnej – dobrowolności stosowania Polskich Norm. Oznacza to, że nie może istnieć akt niższego rzędu jakim jest rozporządzenie, który wprowadza wyjątek od ogólnej reguły ustawy o normalizacji, jeżeli tenże akt nie jest oparty o ustawę wyjątek wprowadzający. Wynika to z art. 87, art. 92 Konstytucji.

4. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie (por. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 23 lipca 2012 r. II SA/Kr 745/12), w wyroku z dnia 23 lipca 2012 roku stwierdza: ***W świetle przepisów tej ustawy (o normalizacji – przyp. mój) opracowywane przez Komitety Techniczne Polskie Normy nie pełnią roli przepisów prawa, a ich stosowanie jest dobrowolne. Nadanie im takiego waloru wymaga regulacji szczególnej, zawartej w przepisie rangi ustawowej, natomiast przywołanie Polskich Norm w rozporządzeniu nie skutkuje nałożeniem obowiązku ich stosowania. Akt niższego rzędu nie może zmienić postanowień aktu wyższego rzędu, jakim jest ustawa o normalizacji.***

5. Zestawienie regulacji z opisanego rozporządzenia i ustawy o normalizacji, ma bardzo doniosłe skutki. Dla potrzeb przechowywania broni i amunicji, zastosowania są następujące. Po pierwsze kto przechowuje broń w sposób uniemożliwiający dostęp do nich osób nieuprawnionych, spełnia kryteria ustawowe, niezależnie od tego czy przechowywanie jest w urządzeniach spełniających wymagania co najmniej klasy S1 według normy PN-EN 14450. Oczywiście kto chce, może w takich urządzeniach przechowywać broń, ale jest to dobrowolne. Innymi słowy żaden przepis prawa nie wprowadza obowiązku stosowania szaf o klasie odporności co najmniej S1 wg. normy PN-EN 14450. Broń można przechowywać w również w inny sposób, tak aby uniemożliwić dostęp do broni i amunicji osobom trzecim.

Po drugie kto chce może, ale nie musi zachować okres przejściowy i w terminie 5 lat od dnia wejścia w życie rozporządzenia z dnia 16 września 2014 r. Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie przechowywania, noszenia oraz ewidencjonowania broni i amunicji, dostosować aktualny sposób przechowywania broni do opisanego w rozporządzeniu (§12 rozporządzenia).

6. Rozumiem to, że powyższe rozważania mogą dla Państwa być szokujące. Są jednak dokonane są z zachowaniem racjonalnego rozumowania prawniczego, z uwzględnieniem hierarchii źródeł powszechnie obowiązującego prawa i zasad wykładni przepisów prawa. Co najważniejsze, inspiracją do niniejszego wystąpienia, jest wykładnia dokonana przez sąd administracyjny w Krakowie, w cytowanym wyroku. Wyrok jakkolwiek różny co do stanu faktycznego, jednak zawiera ogólne uwagi o prawie, o sposobie wykładni przepisów prawa rangi rozporządzenia, które zawierają odwołanie do Polskiej Normy. W razie wątpliwości zachęcam do korzystania z opinii radców prawnych, dla weryfikacji zaprezentowanego stanowiska.

7. W związku z powyższym, domagam się aby informacja o rzeczywistym stanie prawnym, który zaprezentowany został powyżej, została zamieszczona na stronach internetowych Komendy Policji oraz na tablicach ogłoszeń w formie papierowej. Dalsze prezentowanie stanowiska, że broń i amunicję można przechowywać wyłącznie w urządzeniach co najmniej klasy S1 wg. normy PN-EN 14450, będzie prezentowaniem stanowiska z naruszeniem przepisów prawa. Co ważne, to naruszenie prowadziło będzie wielu posiadaczy broni do wydatkowania znacznych kwot pieniędzy – narażało ich na szkodę majątkową.

8. Proszę również o powiadomienie stowarzyszenia **Ruch Obywatelski Miłośników Broni** o tym, czy informacja o stanie prawnym zaprezentowanym powyżej zostanie upubliczniona przez Wydział Postępowań Administracyjnych, w sposób opisany powyżej. Informacja ta jest niezbędna dla podejmowania czynności zmierzających do zapewnienia przestrzegania prawa przez organy administracji publicznej, zajmujące się stosowaniem przepisów o broni i amunicji.

adwokat Andrzej Turczyn

Prezes

Ruch Obywatelski Miłośników Broni

MBA mgr inż. Artur Jabłoński

Skarbnik

Ruch Obywatelski Miłośników Broni